

med givet, at vi anerkender hans Ernæringspolitik.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Jeg skal her afbryde Forhandlingen og udsætte Mødet til i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4¹⁰.

Mødet genoptaget Kl. 7.

P. E. Hansen: Jeg ønsker at rette en Henvendelse til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Det angaar Lodsejere ved Gudena, hvis Jorder helt eller delvis bliver sat under Vand paa Grund af den store Opdæmning af Gudenaens Vandmasser til Fremstilling af Elektricitet. Det vil jo bevirke, at en hel Del af disse Lodsejere vil komme til at flytte fra deres Hus og Hjem og søge sig en anden Virksomhed. Det er i og for sig haardt nok, at de Folk, som i mange Aar har boet paa denne Plads og er groet sammen med de Hjem, de har skabt sig gennem disse mange Aars Arbejde, og hvis Slægt ofte har boet der længe før, bliver tvunget til at rykke deres Teltpæle op, om jeg saa maa sige, og flytte hen paa en anden Plads og der begynde en ny Virksomhed. Men det kan ikke være anderledes; naar Samfundet, Almenvellet, kræver det, maa de finde sig i at søge sig et andet Hjem og en anden Virksomhed. Der er imidlertid en Del Uro og Ængstelse blandt disse Lodsejere, som saaledes tvinges til at skulle søge sig et andet Hjem, da man mener, at til Foraaret vil sikkert 1 000 eller nærmere 1 200 Tdr. Land blive sat under Vand, med andre Ord: en stor Del af deres Jorder vil blive forvandlet til en Indsø. Disse Folk ønsker derfor at faa nogen Klarhed over deres forandrede Stilling, de ønsker at faa god Tid til at realisere Resterne af den Ejendom, som de skal fraflytte, og faa Tid til at søge sig et andet Hjem. De ønsker ogsaa at faa Klarhed over Erstatningens Størrelse, saaledes at de ved, hvilken Kapital de raader over, naar de skal købe sig en anden Ejendom.

Det er jo et meget naturligt og berettiget Krav, og det er det, der har foranlediget mig til at drage denne Sag frem her, idet jeg haaber, at den højtærede Minister vil forstaa dette Kravs Berettigelse og gøre, hvad der er muligt, for at disse Folk kan faa den fornødne Tid; de maa snarest muligt have Klarhed over deres Stilling. Jeg haaber, at disse Lodsejere, der, om jeg saa maa sige, drives fra deres Hjem — det er et haardt Ord —, vil blive holdt fuldt ud skadesløse i enhver Henseende; ellers synes jeg, at Samfundet øver Uret imod dem. Heller ikke tror jeg, at de almindelige Priser, der gives for Jord og Ejendom, slaar til under disse Forhold, og derfor haaber jeg ogsaa — og jeg tvivler heller ikke om, at det vil ske —, at den Erstatning, som den Kommission, der skal forestaa denne Ekspropriation, fastsætter, maa blive fastsat i fuld Forstaaelse af disse Folks Stilling, saaledes at de i Virkeligheden faar den fulde Dækning, der tilkommer dem. Jeg haaber og venter tillige, at den højtærede Minister vil gøre alt muligt for, at disse Folk kan faa den nødvendige Frist til Forberedelse.

Den højtærede Minister har faaet Bemyndigelse til Anlæg af nogle Transportbaner, og blandt disse findes der ogsaa en Transportbane fra Skjelhøje til Engsvang, en Bane, som er meget haardt tiltrængt, og som faar stor Betydning for den Egn, som den vil komme til at gennemskære, det er nærmest en mager og fattig Egn, men der findes dog store Værdier, som vil kunne frigøres ved Hjælp af bedre Transportforhold. Denne Bane er saa berettiget som maaske ikke mange private Baner, men da Anlægget af den endnu ikke er paabegyndt, er Befolkningen ved at blive noget bange for, at Anlægget af denne Bane, som de imødeser med saa store Forventninger, og som sikkert ogsaa vil vise sig at blive en Løftestang for Egnen, skal skydes ud. Det vilde være meget beklageligt, og jeg henstiller derfor til den højtærede Minister at gøre, hvad gøres kan, for at Anlægget af denne Bane hurtigst muligt kan blive paabegyndt. Det er jo et beskedent Baneanlæg, men jeg tror, det vil faa stor kulturel og økonomisk Betydning for denne Egn. Paa en Tid, hvor det drejer sig om at modvirke Arbejdsløsheden, har det ogsaa Betydning, at Anlæg af saadanne Baner, som overhovedet kan anlægges, bliver paabegyndt, og den Bane, jeg her har nævnt, hører til de Baner, som kan anlægges.

Det ærede Medlem fra Søby (Pinstrup) fremhævede overfor Landbrugsministeren